

Cầu Siêu có tác dụng gì cho người mất ?

Theo quan điểm của Phật giáo, cầu siêu cho người mất có những tác dụng tích cực cho người mất lẫn người còn sống.

Đồng thời, đối với phương thức cầu siêu của Phật giáo có sự khác biệt so với tập tục dân gian. Vì trong dân gian, do pha trộn nhiều yếu tố tín ngưỡng nên có những hình thức cầu siêu mang nặng tính chất mê tín, cầu xin một năng lực siêu nhân ban ân, cứu vớt. Trong khi đó, Phật giáo với lý thuyết nhân quả phân minh và hiệu ứng tác động của nghiệp báo rõ ràng, nên lễ cầu siêu cho người quá cố ngoài nỗ lực để **chuyển hoá tâm thức của hương linh** còn là một phương tiện độ sanh mang tính tích cực. Việc siêu độ cho vong linh tức là độ thoát khỏi cõi khổ, siêu thăng đến cõi vui, hoàn toàn dựa vào sự chuyển hoá của tự thân hương linh trên nền **tảng khai thị, hướng dẫn của chư Tăng** và **sự thành tâm hộ niệm của gia đình, quyến thuộc và bằng hữu** chứ không phải hoàn toàn chỉ do sự tác dụng tưng kinh của Tăng Ni.

Từ đó, cần phải thấy rằng, chủ thể của công việc cầu siêu không phải chỉ là Tăng Ni mà bao gồm gia thuộc và thân hữu của người mất. Trong đó, gia quyến có vai trò cực kỳ quan trọng. Bởi, **do sự cảm ứng của một niệm thiện, tâm người lúc lâm chung được an ủi, nhờ vậy mà nghiệp thức của người chết hướng tới cõi lành**. Đây không phải là mê tín, mà là **hiệu ứng chuyển sanh của cận tử nghiệp tích cực**. Mặt khác, khi người thân đã chết mà con cháu, gia thuộc có lòng thành kính thiết tha, tổ chức trai tăng, bố thí, làm điều phước thiện lớn, tỏ lòng hiếu thảo khẩn thiết cũng có thể tạo ra hiệu ứng tốt cho việc chuyển hoá tâm thức, giúp hương linh tỉnh thức và thành tựu vãng sanh.

Tăng Ni tụng kinh là pháp tu hàng ngày của họ trong chốn thiền môn. Tụng kinh là một phương pháp tu hành, mục đích của tụng kinh không phải chỉ siêu độ người chết. Phật giáo sở dĩ có nghi thức tụng kinh để siêu độ người chết, vì **người chết cần có những lời khai thị để tỉnh thức ở trong kinh Phật**. Do đó, các thành viên trong gia đình và bằng hữu có thể tụng kinh để siêu độ cho người thân của mình. Công đức của tụng kinh là nhờ lòng tin Phật pháp và tu hành theo Phật pháp. Cho nên không phải chỉ có Tăng Ni mới tụng kinh, lại càng không phải chỉ khi có người chết mới tụng kinh.

Hơn nữa, thời hạn siêu độ tốt nhất là **trong vòng 49 ngày**. Bởi vì, theo Phật giáo, chỉ trừ những trường hợp như người có phúc nghiệp lớn, chết thì được vãng sanh ngay về Tịnh độ hoặc tái sinh ở sáu cõi trời Dục giới, hay là những người tu định có kết quả, khi chết thì tái sinh ở các cõi trời thiền định. Người có ác nghiệp nặng, chết thì堕 vào địa ngục lập tức. Còn đối với người bình thường mà nói, chết xong còn trải qua thời gian từ **1 đến 49 ngày** chờ đợi cho nghiệp duyên chín muồi mới quyết định tái sinh. **Nếu trong thời gian này mà con cái, thân nhân biết lấy công đức cúng dường Tam Bảo, làm mọi điều phước thiện để hồi hướng cầu siêu độ thì người chết, nhờ công đức thiện nghiệp ấy cảm ứng hỗ trợ mà được sinh lên cõi lành và được siêu độ**.

Tóm lại, việc cầu siêu cho người quá vãng là một việc làm có nhiều ý nghĩa tích cực và phương thức thực hiện cũng đa dạng, không giống nhau. Không những chỉ có một việc là thỉnh Tăng Ni tụng kinh là đủ mà cần phải vận dụng các phương tiện hỗ trợ cho việc siêu độ như gia quyến phải tụng kinh, niệm Phật cầu nguyện và làm các việc phước thiện để hồi hướng cho người thân của mình. Cầu mong cho họ vượt thoát khổ ách.

Cầu siêu "giải oan bạt độ" là thế nào ?

Giải oan bạt độ, theo quan niệm thông thường, là một loại nghi lễ được tổ chức vào những trường hợp có người chết trong hoàn cảnh không theo lẽ thường (*bất đắc kỳ tử*) hoặc cho những người chết uất ức, vẫn mang theo bên mình nỗi oán hận, bất bình v.v... Do những tâm lý nặng nề đó, họ sẽ không được siêu thoát, và cứ lẩn quẩn ở trần gian để tìm cách báo oán, trả thù những kẻ đã gây hại cho mình và quấy nhiễu những người thân. Thông qua những nghi lễ này mà nghiệp lực của những vong linh oan hồn này được giải toả, siêu thăng. Đó là quan niệm bình dân và cũng phổ biến trong dân gian.

Nhưng, quan niệm của Phật giáo về điều này là như thế nào ?

Dĩ nhiên, trước hết, theo phương pháp cầu siêu đã nói ở trên. Chư Tăng Ni chí thành tụng kinh niệm Phật hồi hướng để **khai thị cho hương linh chuyển đổi tâm nghiệp** quay về nẻo chánh, nương ánh từ bi xem nhẹ hận thù. Chư Phật tử và thân nhân cũng thành tâm hộ niệm trợ duyên cho hương linh mạnh dạn bước theo con đường của chư Phật chư Tổ chỉ dạy để giải toả oan khiên.

Tuy nhiên vì nặng nghiệp, cho nên nhiều lúc cũng khó chuyển hay chỉ trong chốc lát rồi quay về đường cũ, nếu chỉ dùng những phương thức thông thường. Trong những trường hợp đặc biệt này, thân nhân biết rõ quá khứ của người mất cũng như thọ nghiệp thọ báo của họ. Cho nên cũng cần phải có những tạo phước **"đột xuất"** bất ngờ mà chính bản thân hương linh và thân nhân chưa có thể làm được một mình.

Đó là nhờ đến tha lực chú nguyện của mười phương Tăng như đức Phật đã dạy trong kinh **Vu Lan Bồn** mà ngài **Mục Kiền Liên** là vai chính. Hay như sự tích **Quang Mục Bồ Tát** trong kinh **Địa Tạng**. Và gần nhất, như thường thấy ở các chùa Việt Nam là tụng kinh **Địa Tạng, Thủy Sám, Lương Hoàng Sám...** Tức là theo gương vua **Lương Võ Đế** chí thành sám hối để làm giảm nhẹ nghiệp báo cho người thân. Song song với pháp sám hối còn phải cụ thể bằng những việc làm công quả tạo phước để hồi hướng cho những oan hồn hay hương linh bất đắc kỳ tử chuyển đổi nghiệp lực./.

(khuyết danh)

